

3 minuti di lettura

Uramäi sum sicür, g’ho un fantasmein dispetus c’al ma gira in cà, pöl mia iess diversameint.

Tütt il voot ca vagh in bagn’ catt al rotul ad cärta da obice immagunì, l’è rastä sultant cun tri “strapp” e cun vargogna al mostra la so’ nüditä, c’la lassa vèd al marrunein dal carton. Bota da spëss, al fantasmein, l’è atsé dispettus c’al mëtta al rotul növ appéna vért in sal tavlein parché cun tütt al da fä c’al g’ha al pöl mia stä lemò a pérđ dal teimp.

Parlum mia dal tübëtt dal dentifricio, seimpar sarä mäl e tütt ransign’ e dal bidon di pagñ’ da lavä, i mé fiö i süran da mëtta seimpar deintar e cùll ballnüd lè al sa divertä a tiräia föra ancora appéna prima che mé o mé muier andum in dal bagn’. Un bell sügaman va la.

Al sa divertä a bév quälsiasi roba liquida dal frigo (e chissä se lü alla sèra sübit !) e **al lassa rigurusameint dü cintimetar ad beveron atsé al Pedar la schissa la butteglia** e ‘l fä rifurnimeint s’al völ mia crapä ad séd.

Sicürameint l’è un fantasmein pülitissim parché la medesima roba sücceda in dla doccia: una müccia ‘d buccin cun l’ültim suspir ad vita, però sa t’admand in gir: “ieri non era così” o se no “ne è rimasto poco perché lo devo buttare?”. **Pruì a pinsä al fantasmein m’al sa rida, l’è un pcä c’al sa pössa mia grattä la pansa.** Parlum mia di vistì chi sältan föra dl’armädi o dal cantarä dopa ca ieran sä stä pigä e miss alla via, chemò gh’é da dè c’al sa limita alla camra ad mé fiöla però al sa divertä anca a incasinä la scrivania, dopa ca l’era appéna stä sistemä e a fä sparì auriculär, cärgabatteria e ogni sorta ad bucclein. Al g’ha d’avigh seimpar una fam da lüv, mé di fatti as catum cun di pacchètt ad biscott e crustein cun deintar almä che dill briçal, vasëtt ad marmälä in dua agh sariss da cattä so’ con un cücciarein ad meß millimetar tanta roba gh’é rastä, cunfesion cunduminiäi ad mußsaréll in dua, l’ünica armasta la galèggia e l’at guärda cun la speranza da iess mangiä anca lé e la vèda, uramäi rassegnä la scadeinsa seimpar pösé taca.

Vurum parlä dal telecumand? Mé da secul al mët seimpar in dal solit post, propi par catäl sübit, i mé fiö anca lur, i disan, eppür una vota l’ho fein truä in d’un cüsein cul batteri inverti.

Sa sposta dal tütt in cà mia, ucciäi da sul e da vista, arlogg’, scärp (vüna alla vota però), ciäv, libar, portaföi e cellülär che però basta fäl sunä e al sa cata sübit in dua i süran d’avil propi mia lassä.

Pudriss a scriv un libar in sl’infinitä ad carabatul chi disan, “ sono sempre stati li” o menu categoricameint “era li da un mese” e invece i vegnan ritruvä in di post pösé impensabil. **Sum anca dasfurtünä parché al sarä l’ ünich fantasmein c’agh piäs la lüs e al sa divertä a pißsäla dapartütt e longh andä datsä e dadla a fä i dispett as vèda c’al süda e al sa parmëtta da pisä o dä un arion al cundisiunatur.** Amen, tirum inans, spër appéna che una matteina mé muier l’as dësda mia tütta surrideinta e mé, a vèdla, m’admanda ‘l parché.

Pietro “Pedar” Rebecchi